

pokud se týče před poznámkou převzetí řádně, na příklad vydržením, nabytá. Jest mylným názor dovolatelů, že účelem ustanovení § 31 náhradového zákona jest jen zabrániti pletichám, jež by provedení pozemkové reformy mařily. Účelem onoho ustanovení jest ochrana přídělce proti všem nárokům, jež tu byly před převzetím a jež nebyly závčas podle § 31 náhr. zák. uplatněny, i když nároků těch bylo řádně nabyto (srovnej sb. n. s. čís. 8407, 8676). Odvolací soud, uznáv, že služebnost jízdy žalovanými si osobovaná podle § 31 náhr. zák. zanikla, a vyhověv následkem toho žalobě o oduznání dotyčné služebnosti, nepochybil (§ 503 čís. 4 c. ř. s.).

Čís. 10429.

Byl-li soudní smír, jímž měl býti spor pro všechny účastníky konečně vyřízen, uzavřen pod podmínkou, že ho neodvolá ve lhůtě žádná ze stran, jest, byl-li smír odvolán ve lhůtě i jen jedním z obou žalovaných, pokračovati v řízení proti oběma žalovaným a není závady, by nebylo v usnesení, jímž se řízení opět zahajuje, vysloveno, že byl smír odvolán co do obou žalovaných.

(Rozh. ze dne 8. ledna 1931, R II 471/30.)

Ve sporu Josefa H-a proti Josefu R-ovi a Augustinu K-ovi uzavřely strany soudní smír pod podmínkou, že ho žádná ze stran do čtrnácti dnů neodvolá. Augustin R. odvolal včas smír. Soud první stolice vydal pak usnesení, že smír byl podáním spolužalovaného Augusta R-a odvolán ohledně obou žalovaných a že v řízení bude pokračováno proti oběma žalovaným. Rekursní soud změnil napadené usnesení v ten rozum, že jest pokračovati v jednání proti oběma žalovaným, že však má odpadnouti výrok první stolice, že smír pozbyl platnosti ohledně obou žalovaných. Důvody: Namítá-li žalovaný Josef R., že tato právní věc jest smírem ze dne 17. října 1929 vyřízena i ohledně něho, jest to soukromoprávní námitka spolužalovaného Josefa R-a. O této námitce jest konečným rozsudkem rozhodnutí jako o jiných věcných námitkách stran rozepře. Poněvadž v souzeném případě spor nebyl skončen soudním smírem formálně bezvadným a konečným, náleží procesnímu soudu, by pokračoval v řízení a rozhodl i o námitce smíru. Jen, kdyby spor byl vyřízen smírem formálně bezvadným a platným, mělo býti o platnosti smíru rozhodováno zvláštním sporem. Procesní soud první stolice vyslovil v první části napadeného usnesení, že sporný smír jest neplatný ohledně obou spolužalovaných. Toto usnesení neodpovídá zákonu. Neboť takový mezitímní návrh zjišťovací nebyl podán stranami (§ 236 c. ř. s.). Z úřadu nelze takové právní poměry zjistiti.

Nejvyšší soud k rekursu žalobce obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Žalobce napadá rozhodnutí soudu druhé stolice jen potud, pokud tím bylo změněno usnesení soudu první stolice, že totiž odpadnouti má výrok soudu první stolice, podle něhož soudní smír ze dne 17. října 1929 pozbyl platnosti ohledně obou žalovaných. Dovolacímu rekursu nelze upřítí opodstatněnost. Podle stavu spisů a podle obsahu smíru ze dne 17. října 1929 nemůže býti pochybnosti o tom, že smírem měl býti spor pro obě strany (správněji pro všechny účastníky) konečně vyřízen pod podmínkou, že jej žádná ze stran do čtrnácti dnů neodvolá. An žalovaný Augustín R. ve čtrnáctidenní lhůtě smír odvolal, nenabyl smír účinnosti vůbec a spor se vrátil přirozeně do období, v němž byl před dojednáváním smíru, a to co do všech účastníků, tedy i co do žalovaného Josefa R-a. Správnost toho plyne nejen z doslovu smíru, nýbrž i z účelu, který oběma stranama při jeho uzavírání byl a rozumně jedině mohl býti sledován, neboť, kdyby tomu tak nebylo, musil by smír nutně obsahovati ustanovení o tom, zda a pokud nabývá platnosti, bude-li odvolán jen jedním z účastníků. Když tomu tak jest souhlasiti s názorem soudu první stolice, že následkem odvolání smíru byť i jen žalovaným Augustínem R-em jest pokračovati v řízení proti oběma žalovaným tak, jako by smír nebyl býval vůbec uzavřen. Názor rekursního soudu, že teprve v řízení proti oběma žalovaným znova zahájeném bude moci býti rozhodnuto o soukromoprávní, správně hmotně právní námitce žalovaného Josefa R-a, že ohledně něho jest tato právní věc smírem vyřízena, není správný, neboť smír, jak již dovozeno, odvoláním žalovaného Augustína R-a vůbec nenabyl účinnosti, takže nemohla jím tato právní věc ani ohledně žalovaného Josefa R-a býti vyřízena. Při tomto právním posouzení věci netřeba se zabývati vývody dovolacího rekursu, týkajícími se otázky, zda jeho návrh při ústním jednání ze dne 17. března 1930 je vlastně určovacím návrhem ve smyslu § 236 čřs. a v jaké formě mělo se státi o něm rozhodnutí.

Čís. 10430.

Svolení berní správy podle § 8 zákona ze dne 17. února 1920, čís. 134 sb. z. a n., a podle § 290 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n. vyžaduje se jen k zápisu usnesení o dobrovolném zrušení společnosti, není ho však třeba k zápisu výmazu likvidační firmy.

Z toho, že si rejstříkový soud nevyžádal ono svolení před zápisem usnesení o dobrovolném zrušení společnosti, nelze vyvozovati jeho oprávnění žádati svolení k zápisu výmazu firmy.

(Rozh. ze dne 9. ledna 1931, R I 905/30).

Opověď výmazu firmy společnosti s r. o. z rejstříku vrátil rejstříkový soud s tím, by do šesti neděl bylo předloženo osvědčení příslušné berní správy, že proti zrušení a likvidaci společnosti není ná-